

SLOVENSKI POROČEVALEC

GLASILO OSVOBODILNE FRONTE SLOVENIJE

Ljubljana, petek 1. decembra 1950

LETO XI, ŠT. 283 / POSAMEZNA STEVILKA 2 DIN

V Beogradu je govoril na slavnostni akademiji ob Dnevu republike tov. Boris Kidrič

V počastitev sedemletnice ljudske revolucije je bila v torek zvečer v Narodnem gledališču v Beogradu slavnostna akademija, katere so se udeležili predstavniki vlade FLRJ, generalni sekretar CK KPJ maršal Josip Broz-Tito, člani Politbiroja in Centralnega komiteja KPJ, predsednik Prezidija Ljudske skupščine FLRJ dr. Ivan Ribar, zastopniki Prezidija Ljudske skupščine in vlade LR Srbije, načelnik generalnega štaba JA generalni polkovnik Koča Popović z generali, predstavniki Zveze sindikatov Jugoslavije, Ljudske fronte, Ljudske mladine in Profistiščne fronte žena ter številni kloni in javni delavci.

Član Politbiroja CK KPJ Boris Kidrič je podal naslednje poročilo »Sedem let borbe za socializem«:

Kmalu bo preteklo sedem let nove Jugoslavije. Leto so minila, toda zgodovinsko dejanje, izvršeno leta 1943 v Jajcu, pripravljeno pa s triletnim revolucionarnim narodnoosvobodilnim bojem, postaja v sodobni objektivni oceni družbenega razvoja čedalje bolj pomembno.

Bilo bi precej površno, ko bi samo naglasili, da se zaradi let, ki so že minila, kakor to navadno pravimo, vsebinske preteklosti bolj reliefno kaže pred očmi kot v samem neposrednem dogajanju. Zgodovinsko dejanje 29. novembra postaja čedalje bolj pomembno predvsem zato, ker je njegovo objektivno vsebino lahko izpolnil šele poznejši, prav za prav sedanji internacionalni in naš notranji razvoj. Danes je jasno, da pred sedmimi leti niso bili postavljeni temelji samo novi, med drugim tudi relativno majhni socialistični državi. Ni šlo samo za sicer zelo pomemben, toda v obsegu svetovnega dogajanja vendarle podrejen dogodek. Pred sedmimi leti so bili namreč pod vodstvom naše revolucionarne Partije in tovariša Tita položeni temelji pravih socialističnih držav, ki ji je zgodovina določila ne le da sodeluje v splošnem človeškem progressu, temveč tudi, da edina na svetu visoko dvigne zastavo marksizma-leninizma, ko so jo v Sovjetski zvezi snele kontrarevolucionarne sile birokracije.

Analiza kaže, da so prav tak pomen in vlogo nove Jugoslavije imanentno vsebovali že družbeno-politični pogoji leta 1943.

Družbeno dogajanje, ki je dobilo na jugoslovanskih tleh svoj zelo videz izraz 29. novembra leta 1943, so označevala velikanska, čeravno prikrita naprotja.

V boju proti fašistični okupaciji ni razen Komunistične partije Jugoslavije nobena komunistična partija okupiranih držav izpolnila ne svoje obveznosti do lastnega naroda ne svoje internacionalistične naloge. Usodo naših narodov pa so vzele v svoje roke naše ljudske množice pod vodstvom avantgarde delavskega razreda — Komunistične partije. Zmaga narodnoosvobodilnega boja je pomenila trijumf marksizma-leninizma na jugoslovanskih tleh v danih pogojih mednarodnega in našega notranjega družbenega razvoja. Skozi narodnoosvobodilno vojno, ki jo je vodila Komunistična partija, so šle naše ljudske množice hkrati v socialistično revolucijo.

Vlada Sovjetske zveze je ta čas zasledovala politiko interesnih sfer in fifty-fifty razdelitve revolucionarne Jugoslavije. To nasprotje s stališča socializma absurdno — da ne uporabimo ostrejšega izraza — ne pa dialektično, je ostalo tedaj prikrito. Ogorčenje nezadovoljstva sovjetskih voditeljev z go-

dovinskim dejanjem 29. novembra se je še dalo pojasnjevati tako z nerazumevanjem položaja kakor tudi s precejšnjim višjih interesov celote. To se je tako dalo pojasnjevati, pa tudi pojasnjevalo se je v naši lastni zavesti, toda za zgodovino se kaj takega ne da pojasniti. Da gre za mnogo globlje nesporazume, se pravi, za dejanska naprotja, je že takrat dokazovala sama revolucionarna politika Centralnega komiteja naše Partije, ki sicer še ni slutil pravega bistva stališča vlade ZSSR, vendar je zelo dobro razumel, da gre glede 29. novembra za usodo naše revolucije, in ni šel po poti sovjetske zunanje politike in njene birokratsko-nationalistične logike, temveč je šel smelo in neomajno po svoji lastni revolucionarni, marksistični poti.

Poznejši dogodki, ki so slednjic razkrili materialno-družbene korenine sodobne politike VKP(b) in sovjetske vlade, so tudi dejansko pojasnili, zakaj je bilo sovjetsko vodstvo v takem odnosu do 29. novembra leta 1943. Vsebinski in vzrok tega odnosa sta bila namreč že tedaj v objektivnem naprotju med našo socialistično revolucijo in kontrarevolucionarno birokracijo ZSSR.

Za protislovji in nasprotji 29. novem-

bra leta 1943 so bili prikriti preteči dogodki leta 1948 in pozneje. S tem je bilo dejansko tudi odgovorjeno na vprašanje, zakaj ni razen KPJ nobena komunistična partija v okupiranih državah izpolnila svoje revolucionarne naloge. Tega dejstva namreč ne moremo omejiti na razliko v objektivnih pogojih, za katere lahko samo rečemo, da so bili v naši državi večinoma še težji kot v nekaterih drugih okupiranih državah. A niti ne gre samo za to, da sta bili strategija in taktika drugih komunističnih partij napačni, temveč predvsem za to, da sta bili prav takšni diktirani od vodilnih birokratskih vrhov ZSSR, ki so razen tega že mnogo prej i dejansko i mentalno (miselno) formirali vodstva teh kompartij, ter da je nas prav revolucionarna čistoča naše Partije in dosledna uporaba marksizma-leninizma v naših in mednarodnih pogojih reševala pred diktati iz Moskve, ki bi gotovo uničili našo revolucijo, če bi jih poslušali.

Velicasta in neizprosna, polna zaprek pa tudi težkih trenutnih porazov je zgodovinska pot delavskega razreda. To ni čudno niti slučajno, ker je prav delavski razred poklican končati težko predzgodovino človeštva in utreti pot njegovi resnični zgodovini.

Od trenutka, ko je delavski razred nastopil kot družbeni činitelj, so ga družbene sile preteklosti, sile izkoriščanja človeka po človeku, skušale ostepariti in si prisvojiti družbene in politične sadove njegove borbe. V času buržoazno-demokratskih revolucij, dokler buržoazija še ni postala reakcionarni razred, dokler je bila na revoluciji še zainteresirana, kolikor je šlo za rušenje fevdalnih in absolutističnih zaprek kapitalističnemu razvoju, je bila buržoazija tista, ki si je vedno

prisivajala uspehe borbe proletariata na barikadah. Pozneje je protirevolucionarna buržoazija odkrito in surovo udarjala po revolucionarnih poskusih osamosvojenega proletariata, ki je začel samostojno borbo za oblast.

Pariška komunija je pomenila kratkotrajno osvajanje oblasti, bila pa je zrušena, preden je pravzaprav začela graditi socializem. Oktobrska socialistična revolucija 1917 pa pomeni zgodovinski preobrat v borbi za oblast in prinaša delavskemu razredu zmago na šestini zemeljske kroglice. Uspela je strmoglaviti privatni kapitalizem in postaviti diktaturo proletariata. V sklopu svetovne zgodovine so se začela nova doba družbenega razvoja. Toda gigant-ske težave porajanja nove zgodovine človeštva se izražajo tudi sedaj: ruski proletariati, ki je bil osvojil oblast in začel graditi socializem, je bil v procesu graditve osleparjen, in sicer ne samo za socializem, marveč tudi za oblast. Oslepariti ga ni mogla buržoazija, ki je bila razbita in uničena kot razred. Osleparila ga je njegova lastna birokracija kot zadnji objektivni ostanek kapitalizma, in sicer v času, ko so že dozoreli splošni pogoji za velikanke zmage socializma po svetu.

Toda težka zgodovinska pot delavskega razreda gre neizprosno naprej navzlic vsem oviram, trenutnim porazom in krizam v socializmu.

Nadaljevanje na 2. strani

Izpolnili so letni plan pred Dnevom republike

Tik pred praznikom republike je še vrsta delovnih kolektivov izpolnila svoje obljube, izvršiti letno proizvodno nalogo do tega praznika. Letni plan je izpolnil kolektiv rudnika živega srebra v Idriji, čeprav je bil letošnji proizvodni plan za 11% višji od lanskega. Se pomembnejši pa je uspeh, ki so ga dosegli v znižanju proizvodnih stroškov, saj so planirani znesek znižanja polne lastne cene presegli za 150%. Med podjetji kemične industrije v Sloveniji je izpolnil svojo letno plansko nalogo tudi kolektiv tovarne celuloze v Vidmu.

Zadnje dni so še 4 železniške direkcije izpolnile petletno transportno nalogo, in sicer železniške direkcije v Novem Sadu, Vinkovcih, Zrenjaninu in na Kosovem polju.

Med kolektivni v Srbiji so z izpolnitvijo letnega plana dosegli veliko zmago rudarji premogovnika »Dobra sreča« pri Zajčarju. Kolektiv velike tovarne stekla v Paračinu je dosegel letni plan po vrednosti s 100%, po količini pa s 103,8%. Med velikimi vojvodinskimi podjetji so izpolnila letni plan podjetja »Jugolait«, tovarna orodja, »Petar Drapsin«, tovarna vijakov in železnih izdelkov, ter ladjedelnic v Novem Sadu. Med bosanskih podjetij se je posebno odlikoval z izpolnitvijo letne planske naloge kombinat lesne industrije »Krivajva« v Makedoniji pa sta letni plan izpolnila rudnik mangana Cer in največji rudnik kromove rude Raduša.

Podjetje »Slovenija ceste« je do Dneva republike izpolnilo letni finančni plan

Delovni kolektiv podjetja »Slovenija ceste« so zastavili vse sile za pravočasno izpolnitev plana. Upravni odbor podjetja je skupno z delavskim svetom pozvil delovni član na vseh področjih. Uspeh ni izostal in do Dneva republike so vsa gradbišča in delavnice dosegle finančni plan za leto 1950.

Ob prazniku Republike so prevzeli vsi kolektivni obveznosti, da bodo zastavili vse sile za izpolnitev planskih nalog po asortimentu pred rokom.

ŠE EN PLAVŽ je začel obratovati v Sisku

Na državni praznik v Sisku v Sisku v okviru novega železarskega kombinata zakurili drugi doma izdelani plavž z dnevno zmogljivostjo 160 ton surovega železa. Kakor je znano, je točno pred enim letom začel v Sisku obratovati prvi plavž novega kombinata. Ta plavž daje danes že maksimalno proizvodnjo. Skupaj s starim manjšim plavžem ima sedaj železarna v Sisku 3 plavže.

Na Dan republike so v Sisku slavili še drugo pomembno zmago. Tik pred praznikom je železarna kot prvo podjetje črne metalurgije v naši državi izpolnila letni proizvodni plan. Temu iz rednemu uspehu so mnogo pripomogle nove metode dela plavžarskih delavcev, ki omogočajo ne le znatno večjo proizvodnjo in maksimalno izkoriščanje kapacitete plavža, marveč tudi velik prihranek koksa, ki se cení na 20.000 ton letno.

Novi plavžarski obrat v Sisku je sedaj v celoti zgrajen. Razen drugega plavža z vsemi mehničnimi napravami so letos zgradili še 2 kaverpja (velika pregrevalca za zrak, ki ga pihajo v plavž), tako da je sedaj za obratovanje obeh plavžev na razpolago pet takih kaverpjev. Vsak izmed njih sega do višine plavža. Doprli so tudi livno dvorano, zgradili naprave za čiščenje plina, dezintegratorje in pripadajoče plinovode ter postavili 3 nove električne transformatorje s potrebnimi omrežjem in razvodnimi ploščami. Na bližnjem obrežju Save pa so izkopal velikanke vodnjake in zgradili črpalno postajo, ki bo lahko dajala toliko vode, kolikor bi bilo sicer potrebno za velenje 500.000 prebivalci.

MINISTRSTVO ZA ZNANOST IN KULTURO LRS JAVLJA, DA JE DNE 28. NOVEMBRA 1950 OB 23. URI UMRL VELIKI GLEDALIŠKI UMETNIK IVAN LEVAR, REDNI PROFESOR AKADEMIJE ZA IGRALSKO UMETNOST V LJUBLJANI.

POGREB BO IZVRŠILO SLOVENSKO NARODNO GLEDALIŠCE NA DRZAVNE STROSKE

Ivan Levár na mrtvaškem odru v avli dramskega gledališča

Ivan Levár umrl

Ljubljana, 1. dec. — Na predvečer praznika naših narodov, 28. novembra ob 23. uri, je po hudi bolezni umrl eden največjih slovenskih gledaliških umetnikov, član Drame Slovenskega narodnega gledališča v Ljubljani, redni profesor Akademije za igralsko umetnost in predsednik Društva slovenskih dramskih umetnikov, IVAN LEVAR. Z njegovo smrtjo je doletela velika izguba ne samo Slovensko narodno gledališče, temveč tudi vsa slovensko kulturo.

Pokojnikovo truplo je bilo večer položeno na katafalk v veži ljubljanske Drame, kjer se od njega poslavljajo prijatelji slovenskega gledališča in ostalo občinstvo. Pogreb bo danes ob treh popoldne na Zalah.

Zaradi smrti velikega igralca je bila za 29. november določena slavnostna premiera Cankarjeve farse »Pohujanje« v dolini šentflorjanskia odpovedana in preložena na jutrišnji večer.

Jugoslavija na četrtem mestu v svetovni proizvodnji svinca

TREPCA BO ODSLEJ DAJALA 100.000 TON SVINCA NA LETO

Na praznik republike je bila izročena svojemenu namenu nova talilnica svinca v Zvečanu pri Treptu. V 9 mesecih so letos tu zgradili poleg razširjene stare flotacije in stare talilnice vrsto novih velikanskih naprav: visoko peč za taljenje svinca, objekte za pihala, za ventilatorje, elektrofiltrirne naprave, objekte za praženje rude, za drobilce, itd. Za zgraditev vseh teh naprav so potrošili 1380 ton železnih konstrukcij, 60 ton cevovodov in 1200 ton cementa.

Nova talilnica je namenjena ne le predelavi rude iz Treptca in Zletova v Makedoniji, marveč tudi predelavi rude iz rudnikov Kopaonik, Avala in Janjevo, ki so jih nedavno odprli, in iz rudnikov Novo Brdo, Rudnik, Ajvalja in Veliko Majdanšte, ki bodo začeli obratovati prihodnje leto.

Pred vojno so v talilnici v Treptu pridobivalo na leto 25.000 ton svinca, preostalo rudo pa so izvažali nepredelano ali v obliki koncentratov. Odslej pa bo talilnica dajala vsako leto 100.000 ton svinca. Treptca je s tem postala največja talilnica in rafinerija svinca v Evropi, v proizvodnji svinca pa se je Jugoslavija povzpela na četrto mesto na svetu.

Samo nova visoka peč bo dajala 30 tisoč ton svinca na leto. Poleg tega imajo sedaj v okviru talilnice 12 koritastih peči, medtem ko so jih prej imeli samo 6. Stare peči so po osvoboditvi v smislu predlogov inž. Milana Jovanovića tako preuredili, da se je njih zmogljivost povečala za 50%.

Naprave nove talilnice v Treptu so pretežno delo naše domače industrije, zlasti ladjedelnic »3. maja«, Jeseniške železarne in drugih podjetij. Manjši del naprav za visoko peč v vrednosti 40 milijonov deviznih dinarjev je bilo treba uvoziti iz inozemstva. Toda devize, izdane za te naprave, bodo v najkrajšem času povrnjene, saj bo visoka peč dala v enem letu svinca v vrednosti 500 milijonov din po današnjih cenah.

SLAVJE V ARANDJELOVCU

Okrog 3000 prebivalcev Arandjelovca in okolice, med katerimi so bili tudi član CK KP Srbije Dragi Stamenković in ministri vlade LR Srbije Geza Tikvički in Mihajlo Svabič, se je udeležilo v sredo na praznik slavlja, ko so poskusno spustili v pogon novo tovarno šamota. Na slovesnosti je govoril tudi minister Geza Tikvički, ki je med drugim dejal:

Ko bo ta tovarna 1951 popolnoma dograjena, bo dajala našemu gospodarstvu 45.000 ton šamotnih izdelkov na leto. Ti izdelki so potrebni industriji, ki dela ob visokih temperaturah, posebno v črni metalurgiji, ki za vsako tona jekla porabi okrog 55 kg šamota. Graditev teže industrije zahteva velike količine raznega ognjestalnega materiala. L. 1939 je proizvodnja šamotnega materiala znašala 18.000 ton, potrebnja pa 21.000. Leta 1950 pa je znašala proizvodnja 45.000 ton, potrebnja pa okrog 72.000 ton. Današnja proizvodnja je torej v primeri s predvojno narasla za 2,5 krat, potrebnja pa nad trikrat. Naša industrija zadošča potrebam po ocnjavarnem materialu iz domače proizvodnje do višine 40% drugo pa smo morali uvažati iz inozemstva. Nova tovarna bo dajala šamotnih izdelkov toliko, kolikor znaša danes vsa proizvodnja Jugoslavije. To pomeni, da bomo s to novo tovarno podvojili proizvodnjo šamota v naši državi. Če upoštevamo, da stane kilogram šamota po svetovnih cenah povprečno 4 devize, ne darje in da bo vrednost letne proizvodnje znašala okoli 180 milijonov deviznih dinarjev ter da se bo naše gospodarstvo zaradi obratovanja tega podjetja že prihodnje leto osvobodilo uvoza šamota, nam postane jasno, kako velik pomen ima za nas to podjetje.

Po končani slovesnosti so si navzoči ogledali novo tovarno, ki sodi med največje in najmoderneje v naši državi.

V tovarnah za predelavo sadja na Hrvaškem so začeli izdelovati peklin. To je ekstrakt, ki smo ga doslej uvažali iz tujine in je potreben pri predelavi sadnih sokov. Peklin pridobivajo iz odpadkov pri predelavi jabolk. Z dodatkom pekline se znatno skrajša čas vkubavanja sadnih izdelkov, ki pri tem ne izgube svetle barve in obdrže okus in aromo. Razen tega omogoča uporaba pekline znaten prihranek sladkorja pri predelavi v marmelado.

VREME

Napoved za soboto: Pretežno sončno vreme. V jutranjih urah po kotlinski megla. Temperatura —70C, podnevi 100C.

Proslave v Sloveniji

Ljubljana se je že na predvečer praznično odela. Množične organizacije so priredile nešteto proslav. V univinskih dvorani je bila osrednja akademija, kateri so prisostvovali predsednik vlade Miha Marinko, predsednik Prezidija Ljudske skupščine Josip Vidmar, predsednik ljudske skupščine Ferdo Kozak, člani politbiroja CK KPS, podpredsednik vlade dr. Marjan Brečelj s člani vlade, predstavniki JA in množičnih organizacij. Slavnostni govor je imel tov. Vlado Krivcic. Na proslavi sta sodelovala orkester in zbor Slovenske filharmonije pod vodstvom dirigenta Sama Hubada, ter solisti Rudolf Franci, Samo Smerkolj in Tomo Neralič. Na dan pred praznikom je predsednik vlade tov. Miha Marinko sprejel 19 člansko delegacijo slovenskih železničarjev ljubljanske in šentpeterske direkcije, ki sta izpolnili svoj petletni plan v štirih letih.

Na predvečer praznika je podpredsednik vlade LRS in predsednik Sveta za zakonodajo LRS tov. Marjan Brečelj v Moderni galeriji odprl razstavo o nastanku, razvoju in dejavnosti ljudskih odborov v Jugoslaviji.

V Mariboru je bila na predvečer velika baklada in množično zborovanje. Podjetja so organizirala proslave in svečana zasedanja delavskih svetov, na katerih so sprejemali nove obveznosti. V tovarni metalnih konstrukcij »Franc Leskošek« so razglasili 30 novih udmarnikov, 1 novatorja in 1 racionalizatorja. V Tovarni volnenih in vlgovne izdelkov pa 24 udmarnikov; delavca Ivan Lemaher in Dušan Djuro iz železarne Guštanj sta izpolnila svoj petletni plan.

Jesenjski kovinarji so proslavljali v vseh obratih. Najlepša je bila v šamotarni, kjer je gostoval tamburški zbor KUD iz Blejske Dobrave. V polni veliki dvorani Titovega doma je govoril ljudski poslanec Viktor Ropret.

V novogoriškem okraju so bili mitingi in slavnostna zborovanja po vseh vaseh, v večjih središčih pa akademije. V Novi Gorici, Ajdovščini in Solkanu so na predvečer po hribih gorenji krešovi. V nekaterih podjetjih so razglasili nove udmarnike. V Solkanu je mestna zveza borcev organizirala veliko partizansko zborovanje, po vaseh pa so bile kulturne prireditve.

Lepo okrašeno je bilo tudi mesto Kranj. V Prešernovi dvorani je bila velika prireditev, v sprevedu pa je sodelovalo nad 3000 ljudi. V Trzinu je bil na predvečer velik spoved, nato pa svečana proslava v dvorani Ivana Cankarja.

Na proslavi podjetja za proizvodnjo nafte v Dolini Lendavi je na praznik prvič nastopilo domače kulturno umetniško društvo »Belj rudar«. Spored so izvedli v slovenskem, hrvaškem in madjarskem jeziku.

Tovarna »Toko« v Domžalah je izpolnila petletni plan

Tovarna kovčkov in usnjene galanterije »Toko« v Domžalah je pravkar izvršila svojo petletno proizvodno nalogo. To podjetje, ki se je razvilo iz dveh manjših obrtniških obratov, je danes znano v tujini po svojih prvotnih izdelkih usnjene galanterije. — Delovni kolektiv je vsa zadnja leta visoko presegel planske naloge, kar mu je omogočilo v petih letih izpolniti petletni plan. Danes izdelujejo v domžalski tovarni skoraj trikrat več blaga kakor leta 1947, čeprav se je število zaposlenih delavcev povečalo le za 40%.

Poslednja bitka pred zmago

Frontovci 18. terena II. rajona v Ljubljani so praznovali Dan republike na poseben način. Na svoji dvanadstropni stanovanjski stavbi z dvanajstetimi stanovanji, ki jo grade s prostovoljnimi delom, so namreč polagali betonsko ploščo nad že dovršenim prvim nadstropjem.

To delo je izredno obsežno in naporno in zahteva predvsem veliko število moških prostovoljcev, ki jih je v delavniku težko dobiti na en dan v zadostnem številu. Prav zato pa so si v ta namen izbrali državni praznik, ko so bili ljudje najbolj prosti. Ker pa do betonske plošče zavisi nadaljnje delo na stavbi, ki ga potem, ko je enkrat gotova plošča, lahko opravlja mnogo manjše število ljudi, in ker hočejo frontovci na vsak način še pred zimo spraviti stavbo pod streho, se je na gradbišču razvila prava delovna bitka, ki je trajala nepretrgoma od 8. ure zjutraj pa do pol 10. ure zvečer. Prostovoljnega dela se je udeležilo 52 frontovcev, ki so opravili skupno 647 prostovoljnih delovnih ur.

Opravljen delo je bilo izredno veliko, saj so frontovci znosili v višino drugega nadstropja nič manj kot 18 kubičnih metrov betona. K temu pa je treba pristihi še pripravljene opaže, sečnje in vezavo potrebnega železa, sejanje in dovoz peska ter nakladanje betona in betoniranje. Poleg tega pa so položili tudi 40 stropnikov prvega nadstropja z ustrežajočim številom plohov, mimogrede pa so nanosili v drugo nadstropje še okoli 500 komadov opeke. Po oceni strokovnjakov znaša skupna vrednost ta dan opravljenega dela okoli 40.000 din.

To svojo delovno akcijo so frontovci 18. terena dosegli, da se bo preostalo delo, ki je še potrebno, nemoteno razvijalo naprej in da se bo na njihovi stanovanjski stavbi, s katero bodo povsem odpravili stanovanjsko stisko na svojem terenu, že v teku 14 dni pojavila zmagoslavna smrečica. Po končanem delu so dali frontovci duška svojem navdušenju in veselju s tem, da so zapeli nekaj partizanskih pesmi.

—mis—

PROSLAVE NAŠEGA DRŽAVNEGA PRAZNIKA V TUJINI

Sprejemov, ki so jih prirejela naša poslaništva v tujih državah na dan našega državnega in narodnega praznika, so se udeleževali poleg diplomatskih predstavnikov tudi mnogi zastopniki kulturnega in gospodarskega življenja tujih držav.

Tako se je na veleposlanstvu FLRJ v Parizu, kjer je bil takrat podpredsednik zvezne vlade FLRJ Edvard Kardelj, zbralo nad 800 uglednih predstavnikov političnega, kulturnega in javnega življenja. Sprejema so se udeležili papeški nuncij, veleposlaniki ZDA, Indije, Velike Britanije, Nizozemske, Kanade in Grčije, šefi diplomatskih predstavstev Finske, Izraela, Libanona in Sirije, člani francoske vlade, predsednik Republike Španije in vsi člani španske republikanske vlade, predsednik kanadskega parlamenta, vojaški odposlanci tujih držav, generalni inspektor francoskih oboroženih sil, več članov francoskega parlamenta, več francoskih književnikov, profesorjev vseučilišča ter mnogi kulturni in javni delavci.

Sprejema v poslaništvu FLRJ v Bernu so se med drugim udeležili švicarski federalni svetnik Hubathel, šef švicarske generalnega štaba polkovnik de Montolin, apostolski nuncij, doyen diplomatskega zbora Bernardin, francoski veleposlanik Hoppenot in poslanik ZDA John Carter Vincent.

Jugoslovanska vojaška mislija v Berlinu je imela med gosti svojega sprejema predstavnike zahodnih vojskih misij in zahodne berlinske občine ter poveljnike ameriškega, britanskega in francoskega dela Berlina. Vsi kolektivni predstavništvi FLRJ v Zahodni Nemčiji so proslavili 29. november s svečanami prireditvami in akademijami, s katerih so poslali maršalu Titu pozdravne brozjavke.

Jugoslovanski odpravnik poslov v Oslu je priredil slovesen sprejem, ki sta se ga poleg zastopnikov diplomatskega zbora in kulturnega življenja udeležila tudi predsednik norveške narodne skupščine in načelnik norveške generalnega štaba.

